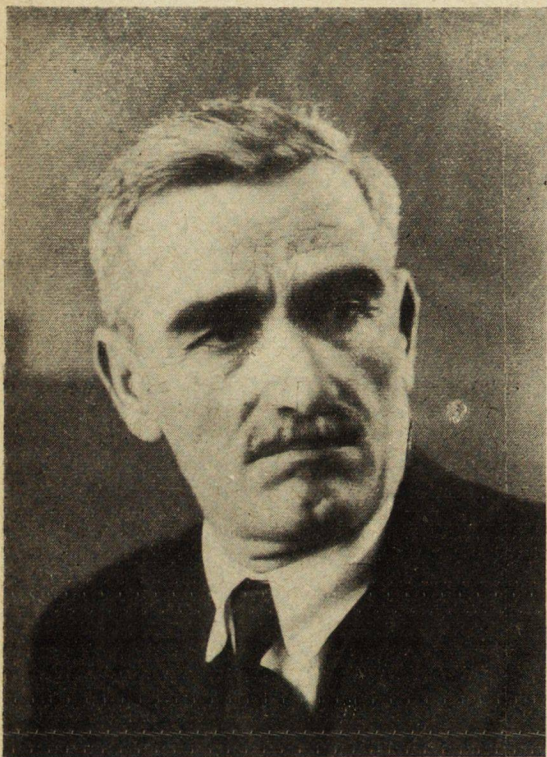

ИНТЕЛИГЕНЦИЯТА — ВЧЕРА И ДНЕСЪ

Въпросът за интелигенцията не е новъ, и не само у насъ сж се занимавали съ него. И винаги два въпроса сж изпъквали при неговото разглеждане: 1. кое се нарича интелигенция и 2. какво трѣбва да бѣде отношението ѝ къмъ народа.

Първиятъ въпросъ и до сега остава неясенъ. Сиречь, и до сега не е достатъчно изчерпателно и убедително опредѣлено понятието интелигенция. Това изобщо. А колкото се отнася до насъ, то още е недостатъчно ясно. Така, на примѣръ, Т. Г. Влайковъ мисли, че ако и да е отъ латински произходъ, думата интелигенция не е общоевропейска. Тя не е съществувала у западнитѣ народи, а била създадена въ Русия. Отъ тамъ е преминала у другитѣ славянски народи, та че и у нашевно. Въ своята първородина тя влѣзла въ употреба презъ шейсетѣхъ и седемдесетѣхъ години на миналия вѣкъ. Нейното широко разпространение се дължало на така нареченото народническо движение, кое-

имало задача да работи за културното свестяване и за стопанското поведигане на широката народна маса. „И тия интелигентни люде — казва той — които проповѣдваха това движение, които станаха негови подрѣжници, които трѣгнаха да будятъ и просвѣщаватъ простия селски народъ, тѣ, именно, се нарекоха съ събирателното име интелигенция. Къмъ тѣхъ посетне се прибавиха и други, несвързани непосредствено съ това движение, интелигентни хора — писатели, публицисти и обществени дейци — които съ перо и съ жива дейность ратуваха за просвѣта на руския народъ и за обнова на руската държава.“

Не е мжчно въ това опредѣление на понятието интелигенция, което черпи своето съдържание отъ опредѣленъ родъ дейность, да